కథానిక

కొండ గుండె

ఆరవేటి శ్రీనివాసులు

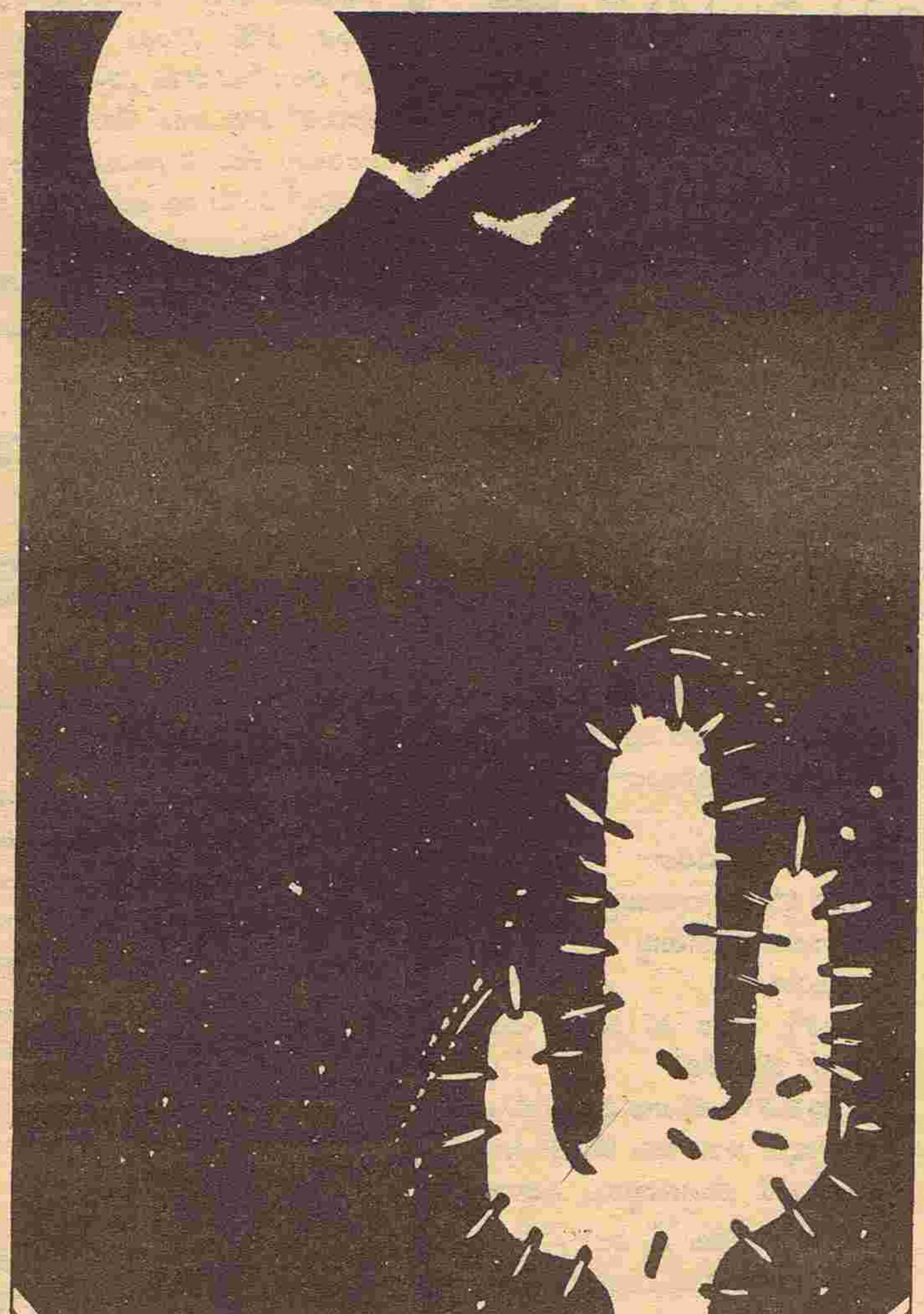

"నిజం చెప్పు కృష్ణుడూ! నీలవేణికీ ఆ మాలీషు గంగడికి సంబంధం వుందా?"

ఈ ప్రశ్న వేసింది రాముడు. వేయించు కున్నవాడు కృష్ణుడని మీకర్ధమయే వుంటుంది.

కాని రాముడు... రాముడు కాదు... రామశాస్త్రి

కృష్ణుడు... కృష్ణుడు కాదు... కృష్ణారెడ్డి.

వారి బంధం ఈనాటిదికాదు...బుద్దెరిగిన నాటి నుండి లెక్క పెడితే కనీసం అరవై సంవత్సరాలు. అంటే... వారు... కొన్ని నెలలు తేడాగా అటు యిటుగా అరవై ఏడూ అరవై ఎనిమిదిలో జీవితాలు గడుపుతున్నారు.

కృష్ణుడు నవ్వాడు... తెల్లటి మీసాలు వంకర్లు పోయాయి. నోట కట్టించుకున్న బంగారు పన్ను సాయం కిరణానికి తళుక్కున మెరిసి ముఖంలో ఒక చిన్న మెరుపు మెరిసి మరుక్షణం మాయమయింది.

"నవ్వుతావెందుకు?...చెప్పు?" గదమా యించాడు రాముడు.

"నా వయస్సు అరవై ఏడు దాటింది నీలాగే..." మందహాసం కలబోసి అన్నాడు కృష్ణుడు.

"అలాంటప్పుడు బుద్ధి వుండక్కర్లా? వుండే ముగ్గురు భార్యలు చాలక ఆ నీలవేణిని మెడకు ఎందుకు తగిలించుకున్నావ్?" చిర చిరలాడాడు రామశాస్త్రి

కృష్ణారెడ్డి ముఖం గంభీరంగా మారింది. అది సంధ్య కాదు, అలాగని రాత్రీ కాదు, అసుర సంధ్య. అదో రకమైన గుడ్డి వెలుగు పరుచుకొని వుంది.ఆ యిసుక తిన్నెలపైన... దూరంగా ఎండిపోయిన పెన్న...అక్కడక్కడ నీళ్ల కోసం తీసిన చెలిమలు.

కృష్ణారెడ్డి ముఖంలో అర్థంకాని ఏవో భావాలు...

***

దసరా రోజులు... కన్యాకా పరమేశ్వరి గుడిలో సంబరం భరతనాట్యం చేస్తోంది. వచ్చే జనం... పోయే జనం... పోకుండా వుండే జనం... అంతా గిజ గిజ.

"జరగండి! జరగండి!! రెడ్డి గారి బండి వచ్చింది" ఎవరో అరిచారు.

బండి వచ్చింది. ఏనుగుల్లాంటి ఎద్దులతో అది రథంలా వుంది. కృష్ణారెడ్డిగారు బండిది గారు. మాలీషు గంగడు ఆయన చేతికి బంగారు పొన్ను కర్ర అందించాడు. కర్ర తీసుకుని ఒక చేయి గంగడి భుజం మ్మీద వేసి నెమ్మదిగా గుడిలోకి నడిచారు.

అమ్మవారి దర్శనం అయింది. ఈలోగా కళ్యాణ మంటపంలో నాట్య ప్రదర్శన సిద్ధం. కోయిలకుంట్ల వారి నాట్య ప్రదర్శనంటే ఎంతో పేరు. అందులో అందాల భరిణె నీలవేణి గజ్జె కదులోందంటే యిక చెప్పనలవి కాదు.

నీలవేణి మువ్వలు సరిచూసుకొని కీగంట ఒక చూపువిసిరింది. జనంహతాశులయ్యారు. తబలా ఓబులేసు వేళ్లు తబలా మీద చిన్న ముక్తాయింపును సున్నితంగా పలికించాయి. అనువుగా నీలవేణి పాదాలు కదిలాయి. మువ్వలూ పలికాయి. ప్రేక్షకుల గుండెలు ఝల్లుమన్నాయి. శరీరాలు రోమాంచితా లయ్యాయి.

ముక్కంటి సుబ్బమ్మ జావళి అందు కుంది. జనం యిక ఊగిపోయారు... అన్న మయ్య పదాలు... క్షేత్రయ్య పదాలు... జావళులు... తిల్లానాలు... అన్నీ... ఒక టేమిటి? అన్నీ కలబోసిన నాట్య కదంబం అది!

నాట్యం ముగిసింది. కృష్ణారెడ్డి దొరగారి పాదాలకు నమస్కరించింది చివరిగా నీలవేణి. రెడ్డిగారి చేయి దొడ్డ చేయి. కుడిచేతి వేళ్లను అలంకరించి వున్న నాలుగు వజ్రపుటుంగ రాలు నీలవేణి సొత్తయిపోయాయి.

"మహా పసాదం!" అంది నీలవేణి.

"అబ్బో! నా కూతురే... ఒక వజ్రం"

అనుకుంది ముక్కంటి సుబ్బమ్మ.

రెడ్డి దొర వారి ప్రక్కనున్న గంగడూ యిచ్చాడు కానుక... అది వాడి మాలీషును మెచ్చుకొని దొరగారు వాడికి ఉగాది నాడు ప్రేమంగా యిచ్చిన ఒంటి పేర బంగారు గొలుసు.

రెడ్డి దొరగారు చూశారు ఆశ్చర్యంగా... గంగడు తలవంచి దండం పెట్టాడు దొర గారికి. వాడి రస హృదయానికి రెడ్డి దొర చిన్న మందహాసం చేసి వాడి భుజం తట్టారు. గంగడు గర్వంగా నీలవేణి వైపు చూశాడు.

నీలవేణి గంగడ్ని... వాడి బలమైన వక్ష స్థలాన్ని సిగ్గులో చూసి చూపుల్ని దాచేసు కుంది.

రెడ్డి దొరగారు గమనించీ గమనించనట్లు వుండిపోయారు. దొరగారి బండి బయలు దేరింది.

మరు రోజు తెల్లవారుజామున మసక చీకట్లో తాళం చేసి వచ్చిన దొరగారి వంటికి తైల మర్దనం చేస్తున్న గంగడ్ని చూసిదొరగారు అన్నారు.

"ఒరేయ్! గంగా! నీ చేయి మాలీషుకు ఎంత గట్టిదో దానానికి అంతే మెత్తనరా!"

"పోండి దొరగారూ! అంత ఎగతాళి జేయగాకండి" అన్నాడు గంగడు.

"లేదురా! యింత వుండీ నేనిచ్చిన ఉంగ రాల కంటే... ఏమీలేక నీవిచ్చిన బంగారు గొలుసు చాలా గొప్పదిరా!"

"అదీ మీ గొప్ప మనసు యిచ్చిందే దొర గారూ!... ఆ పిల్ల గెజ్జెకట్టి ఆడతా వుంటే ఏమైనా యిచ్చేయ్యాలని పిస్తాది దొరగారూ! అందుకే యిచ్చేసినా!" అన్నాడు గంగడు.

"ఆడటం ఒకటేనా?...పిల్ల నచ్చలేదా?" రెడ్డిదొర గంగడి చెవి సులిమారు.

"పోండి దొరగారూ!..." సిగ్గుల గంప నెత్తిన బోర్లించుకున్నట్లయింది గంగడికి.

గంగడు చేసే మాలీషు దొరగారి దేహాని కైనా... దొరగాని మనస్సుకు వాడి స్వామి భక్తి చేస్తున్న మాలీషు గొప్పది. అందుకే వాడు రెడ్డి దొరకు అంతరంగికుడు.

నవరాత్రులు ముగిశాయి. అన్ని రాత్రులు దేవిగారి అలంకరణలు ఒక ఎత్తయితే నీలవేణి నాట్యం మరో ఎత్తు. ఏ నోట విన్నా నీలవేణి నాట్యం గురించే.

తెల్లారింది. మాలీషు గంగడు, రెడ్డి దొర వారి వళ్లు పట్టడానికి రాలేదు. కారణమేమి టన్నారు దొరగారు.

కారణంతెలియరాలేదు.దొరగారుచిటపట లాడారు. అన్నీ వరుసగా జరక్కపోతే ఆయన సహించరు. ఎలాగో స్నానం అయిందనిపిం చారు.

ఫలహారం వేళలో మస్తాన్ సాహేబు చెప్పాడు. మస్తాన్ సాహేబు దొరవారిదేవిడిలో దివాను లాంటివాడు.

"దొరగారూ! ముక్కంటి సుబ్బమ్మ తమ దర్శనం కోసం వచ్చింది"

"ఇంత ఉదయాన ముక్కంటి సుబ్బమ్మ ఎందుకు వచ్చినట్లబ్బా!" విస్మయం చెందారు రెడ్డి దొరవారు.

దేవిడిలో కచేరి గదిలో ముక్కంటి సుబ్బమ్మకు రెడ్డిగారి దర్శనం లభించింది. రెడ్డి దొరగారు కనిపిస్తూనే పాదాలనంటికంట నీరు బెట్టింది సుబ్బమ్మ.

రెడ్డిదొర గారు ఆమెను పట్టి లేపారు. కూర్చోమని కుర్చీ చూపారు.

"నీలవేణి క్షేమమే కదూ!" అడిగారు కృష్ణారెడ్డి దొర.

"ఇంకెక్కడి నీలవేణి దేవరా!" దాదాపు ఏడ్చేసింది సుబ్బమ్మ

"ఏమయింది?"

"లేచిపోయింది"

"ఎవడితో?"

"మీ మాలీషు గంగడితో"

క్షణ కాలం రెడ్డిదొర మాట్లాడలేదు. ఆయన భృకుటి ముడిపడింది. అందుకేనా ఈ రోజు వాడు మాలీషు చేయడానికి రాలేదు అనుకున్నాడు మనసులో.

"ఆ మాయదారి గొలుసు యిచ్చినప్పుడే అనుకున్నాను దేవరా! వాడిలాంటి దేదో చేస్తాడని..." వెక్కి వెక్కి ఏడ్చింది సుబ్బమ్మ.

"నీలవేణికి వాడికీ అంత పరిచయం ఎలా గయింది?" అడిగారు రెడ్డిదొర.

"నవరాత్రులూ నాట్యానికి తమతో బాటూ వాడూ వచ్చాడు. ఏడవ రాత్రి, ఎనిమిదవ రాత్రి విడిది భవనంలో వచ్చి అమ్మాయి గదిలో చేరాడు. విషయం తెలిసి మీ మీదిగౌరవంతోమందలించాను.తొమ్మిదో రాత్రి గడిచింది. తెల్లారితే యిద్దరూ లేరు"

"సరే! వాళ్లను మేము వెదికిస్తాం!... నీ ప్రయత్నాలు నువ్వూ చేసుకో"

"చిత్తం దేవరా!... అమాయకురాలు నీల వేణి... కాపాడండి" వంగి వంగి నమస్క రిస్తూ వెళ్లిపోయింది ముక్కంటి సుబ్బమ్మ.

రోజులు గడిచాయి. గంగడు, నీలవేణిల జాడ తెలియలేదు. మస్తాన్ సాహేబువాళ్లజాడ తెలుసుకోలేక పోయినందుకు చీవాట్లు కూడా తిన్నాడు. మరీ ముఖ్యంగా దొరగారు మాలీషు చేయించుకోవడం మానేశారు. చేస్తే వాడే చేయాలన్నారు.

అపరాత్రి... దేవిడిలోకి వచ్చిన మనిషిని చూసి ఆశ్చర్యపోయారుకాపలావాండ్లు.తలకు గాయపు కట్లతో గంగడు... గెడ్డం పెరిగి వుంది. కళ్లు వాచి వున్నాయి. అర్ధ రాత్రైనా అపరాత్రయినా కబురు దొరగారికి చేరి పోయింది. మరుక్షణం గంగడు రెడ్డిదొర ముందు హాజరు. తల వంచుకుని వున్న గంగడిని పరిశీలనగా చూశారు రెడ్డిదొరవారు.

"నీలవేణి ఏదిరా?" అది మొట్ట మొదటి ప్రశ్న.

"వాళ్లు తీసుకుపోయినారు"

"ఎవరు?"

"నీలవేణి అమ్మ... మేనమామలు"

"వెళ్లిందా ఆ పిల్ల?"

"బలవంతంగా యిడ్చుకుపోయినారు"

"తలకు ఆ కట్లేమిటి?"

"వాళ్లు కొట్టారు"

"దెబ్బలు తిన్నావా?"

"వాళ్లు పదిమంది... నేనొక్కడ్ని!"

"ఏడ్వలేకపోయావు?"

నిజంగానే ఏడ్చాడు గంగడు. బావురు మన్నాడు. పసి పాపడిలా రెడ్డిదొర పాదా లకు చుట్టుకపోయాడు.

"దొరా! నీలవేణి లేకపోతే మందు తిని చస్తా... ఎండ్రిన్ తాగుతా... ఆ పిల్ల నాకు కావాల... మనువాడుతా... మేనమామగారు కన్నెరికమని సంపాదించుకోవడానికి ఆ పిల్లను బలి పెడతారు... కాపాడండి!" ఏడ్చేశాడు గంగడు.

రెడ్డిదొర హృదయం ఆర్ద్రమయింది. సాలోచనగా తల పంకించారు.మస్తాన్‌సాహేబు ముక్కంటి సుబ్బమ్మను కోయిలకుంట్లకు వెళ్లి కలిశాడు. దొరగారు బండి మీద కోయిల కుంట్ల వస్తున్నారని అదీ పెళ్లి కొడుకయి వస్తున్నారని చెప్పాడు.

పరగణా పదహారు పల్లెలు విస్తూ బోయాయి. ముసలి ముప్పున తొలి సమర్తని యిప్పుడు రెడ్డి గారికి యిదేం బుద్ధని చెవులు కొరుక్కున్నారు జనం. రెడ్డి దొర గారిని ముగ్గురు దేవేరులు పెళ్లి కొడుకుని చేసి మొలలో ఖడ్గం పెట్టి మరీ పంపించారు.

ముక్కంటి సుబ్బమ్మ ఆకాశమంత పంది రేసి సంబరపడిపోయింది. ముచ్చట ముగి సింది. రెడ్డి దొరగారి ఖడ్గానికి నీలవేణికి మనువు జరిగింది. నీలవేణితో బండి కోయిల కుంట్ల నుండి బయలుదేరింది. ముందు రెడ్డి దొర గుర్రం మీద బయలుదేరారు.

దేవిడీ పక్కనే పెన్నేటి ఒడ్డున ఆకుతోట బంగళా సర్వాలంకరణ పూర్తి చేసుకుంది. బండి నేరుగా అక్కడికే చేరుకుంది.

బండి దిగిన నీలవేణి ముసుగును తొలగ దీశారు రెడ్డిదొర.

నీలవేణి కన్నులు విప్పలేదు... అలాగని కంట నీరూ ఆగలేదు.

"ఒరేయ్ గంగడూ!" పిలిచారు రెడ్డిదొర, అదిరిపోయి కనులు విప్పి చూసింది నీల వేణి...

మన్మథుడిలా ఎదురుగా 'గంగడు! నీల వేణికి ఏమీ అర్థం కాలేదు.

"తీసుకుపోరా నీలవేణిని... ఈ బంగళా మీ కోసమే..." అన్నారు దొర.

"దొరగారూ!..." మోకాళ్ల మీద వంగి ఆయన పాదాలను అంటాడు గంగడు.

"అవ్వు నా నీ కోసమే తెచ్చాను... అరవై దాటినా నాకైతే యిస్తారు నా సంపద చూసి... మనసు పడినా నీకివ్వరూ నీ కులం చూసి... అందుకే తెచ్చాను. యిదిగో ఈ ఖడ్గం... దీనికే నీలవేణి మాలవేసింది... దీన్ని భద్రం చేయి... నీలవేణిని యింకా భద్రంగా చూసుకో..." అన్నారు రెడ్డిదొర.

నీలవేణి రెడ్డిదొర పాదాలను కన్నీటితో అభిషేకించింది.

గంగడిని నీలవేణిని బంగళాలోకి సాగ నంపి తిరిగి వచ్చిన రెడ్డిదొర వారికి ముగ్గురు దేవేరులు దిష్టి తీసి అలంకరణలు నవ్వుతూ తీశారు.

మళ్లీ దొరవారు ఆకుతోట బంగళా వైపు వెళ్లలేదు.

***

"అదీ విషయం... నేనుచేసింది తప్పా రాముడూ!" అన్నారు కృష్ణారెడ్డి దొర.

రామశాస్త్రి నిట్టూర్చాడు.

"పలం కథలు తెగ చదివి చెడిపోయావు కృష్ణుడు" అన్నాడు రామశాస్త్రి.

"చదవకపోతే నువ్వూ చదువు. అసలే అరవై దాటింది. ఛస్తే ఆత్మ ఘోషిస్తుంది... చదవలేకపోయానే అని" అన్నారు రెడ్డిదొర.

బాగా చీకటి పడింది. నడచిపోతున్న ముగ్గురు భార్యల ముద్దుల మగడు కృష్ణారెడ్డి దొర... ఒక కొండలా కన్పించాడు... అంత కంటే ఉన్నతంగా ఆయన గుండె కొండలా కన్పించింది రామశాస్త్రి మనో నేత్రానికి.

బేండేజీ దుస్తులు

ఉత్తర గోగ్రహణ ఘట్టంలో కౌరవుల తలపాగా కుచ్చుల్ని కత్తిరించి తెమ్మని కోరుతుంది రాకుమారి ఉత్తర. ఆ రద్దుముక్కల్ని సరదాగా తన బొమ్మలకి కట్టబెడదామని ఆ కన్నె కోరిక. కానీ లండన్‌లో జీన్ అబన్ అనే వస్త్రాలంకరణ నిపుణుడు రద్దుగా పారేసిన గుడ్డ పీలికల్తో ఏకంగా మనుషుల్నే చుట్టబెట్టేసి బోల్డంత గడిస్తున్నాడు. తన కస్టమర్ని నిలబెట్టి రకరకాల గుడ్డల్ని బేండేజీలా నిలువెల్లా చుట్టి వాటికి పిన్నుల్ని అమర్చి తమాషాగా తయారు చేస్తాడు. దీనికి అతను వసూలు చేసేది నూటా డెబ్బై అయిదు డాలర్లట! అలా ఒంటినిండా పీలికల్ని చుట్టబెట్టించుకుని, పార్టీలకీ, క్లబ్బులకీ తిరిగి వచ్చినతరువాత కంచిపట్టుచీరలా మడత పెట్టుకుని దాచుకోడానికి ఇవి పనికిరావు. పిన్నులు విడదీస్తే పాము కుబుసం విడిచినట్లు పీలికలు దేనంతట అదిజారి నేలమీద గుట్టగా తయారౌతుంది.